

ОБЛІК І ОПОДАТКУВАННЯ

DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2026-94-8>
УДК 657:005.921

Говоруха В.М.

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти за спеціальністю 071 «Облік і оподаткування»,
Державний біотехнологічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-1995-3692>

Novorukha Viktor

State Biotechnological University

СТРАТЕГІЧНА ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АРХІТЕКТУРИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

STRATEGIC ACCOUNTING POLICY AS A TOOL FOR DEVELOPING AN INFORMATION ARCHITECTURE FOR ENTERPRISE MANAGEMENT

У статті обґрунтовано теоретико-методичні засади стратегічної облікової політики як інструменту формування інформаційної архітектури управління підприємством. Встановлено, що традиційна облікова політика не повною мірою відповідає потребам стратегічного управління в умовах цифровізації, невизначеності, ризиків і зростання інформаційних запитів стейкхолдерів. Розроблено концептуальну модель стратегічної облікової політики, структуровану за шістьма взаємоузгодженими складовими: методичною, організаційною, аналітичною, контрольною, інформаційно-технологічною та стратегічно-комунікаційною. Обґрунтовано роль професійного бухгалтерського судження як механізму забезпечення релевантності обліково-аналітичної інформації шляхом відбору, контролю, інтерпретації та представлення даних відповідно до стратегічних пріоритетів підприємства. Сформовано орієнтовну структуру Наказу про стратегічну облікову політику як внутрішнього регламенту, спрямованого на формування стратегічно релевантної інформації та підтримку довгострокових управлінських рішень.

Ключові слова: стратегічна облікова політика, стратегічний управлінський облік, інформаційна архітектура управління, професійне бухгалтерське судження, стратегічні управлінські рішення, управлінська звітність, стейкхолдери.

The article is devoted to substantiating the theoretical and methodological foundations of strategic accounting policy as a tool for forming the information architecture of enterprise management. The relevance of the study is determined by the fact that traditional accounting policy, which is mainly focused on regulating accounting methods and preparing financial statements, does not fully meet the needs of strategic management under conditions of digitalization, uncertainty, increasing risks, and growing information demands from stakeholders. The article reveals the differences between traditional and strategic accounting policy in terms of purpose, functional orientation, the nature of information flows, the role of accounting judgment, and the connection with enterprise strategy. A conceptual model of strategic accounting policy has been developed, structured according to six mutually coordinated components: methodological, organizational, analytical, control, information-technological, and strategic-communication components. The role of professional accounting judgment as an integrative relevance filter is substantiated, ensuring the targeted selection, control, interpretation, and presentation of accounting and analytical data in accordance with the strategic priorities of the enterprise. It is proven that strategic accounting policy serves as the core of the information architecture of management, as it facilitates the transformation of accounting data into strategically relevant information for planning, control, risk assessment, and long-term managerial decision-making. An indicative structure of the Order on Strategic Accounting Policy has been formed as an internal regulation that ensures the practical implementation of the proposed model and strengthens the relationship between the accounting system, management analytics, digital tools, and communication with stakeholders. The practical significance of the results lies in their potential use for improving the internal organizational regulations of an enterprise, enhancing the quality of management reporting, forming strategically important indicators, and ensuring information support for the long-term development of the enterprise.

Keywords: strategic accounting policy, strategic management accounting, management information architecture, professional accounting judgment, strategic management decisions, management reporting, stakeholders.

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації економічного середовища, посилення невизначеності, цифровізації бізнес-процесів та ускладнення управлінських рішень особливої актуальності набуває проблема формування цілісної інформаційної архітектури управління підприємством. Традиційна система бухгалтерського обліку, зорієнтована переважно на реєстрацію фактів господарської діяльності, узагальнення фінансових показників і складання регламентованої звітності, уже не повною мірою відповідає потребам стратегічного управління. Сучасне підприємство потребує не лише достовірної ретроспективної інформації, а й системи даних, здатної забезпечити прогнозування, стратегічний аналіз, оцінку ризиків, контроль досягнення цілей і прийняття рішень, орієнтованих на довгострокове створення вартості.

За таких умов особливого значення набуває стратегічна облікова політика, яка виступає методологічним ядром інформаційної архітектури управління підприємством. Її призначення полягає у визначенні підходів до формування, структурування, аналітичної обробки та використання облікової інформації для потреб стратегічного планування, контролю, оцінювання результативності та прийняття управлінських рішень.

Водночас у науковій і практичній площині облікова політика здебільшого розглядається як сукупність принципів, методів і процедур ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. Такий підхід є важливим для забезпечення нормативної впорядкованості, достовірності та порівнянності облікової інформації, однак в умовах стратегічного управління він потребує суттєвого функціонального розширення, спрямованого на подолання фрагментарності інформаційних потоків, усунення розриву між обліковими даними та потребами управління, а також посилення здатності підприємства своєчасно реагувати на стратегічні виклики.

Отже, актуальність дослідження полягає в обґрунтуванні стратегічної облікової політики як інструменту формування інформаційної архітектури управління підприємством, здатної забезпечити узгодження облікових, аналітичних, контрольних і управлінських процесів, підвищити якість інформаційного забезпечення стратегічних рішень та посилити адаптивність підприємства до змін внутрішнього і зовнішнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування та розвитку стратегічного управлінського обліку та розбудови інформаційних систем підприємства постійно перебувають у центрі уваги багатьох провідних вітчизняних і зарубіжних науковців. Вагомий внесок у дослідження методології стратегічного управлінського обліку зробили такі

зарубіжні вчені: К. Сіммондс (*K. Simmonds*) першим увів термін «стратегічний управлінський облік» та визначив його як «надання та аналіз інформації про бізнес і його конкурентів для використання у процесі розроблення та моніторингу бізнес-стратегії» [1]; М. Бромвіч (*M. Bromwich*) обґрунтував роль облікової інформації у формуванні стратегії підприємства на конкурентних ринках [2]; Н.М. Альшарарі (*N.M. Alsharari*) дослідив взаємозв'язок стратегічного управлінського обліку, бізнес-стратегії та організаційних змін, довівши, що стратегічні облікові практики формуються під впливом конфігурації стратегії, організаційної структури й процесів реструктуризації підприємства [3]; М. Намазі (*M. Namazi*) та Г. Резаї (*G. Rezaei*) охарактеризували роль інформаційної системи стратегічного управлінського обліку у процесах стратегічного планування та бюджетування, довівши її вплив на формування бюджетного резерву й поведінкові аспекти управлінських рішень [4]; Ч. Алаваттадж (*Ch. Alawattage*) і Д. Вікрасасінгхе (*D. Wickramasinghe*) розширили методологічні межі стратегічного управлінського обліку, обґрунтувавши необхідність інтеграції питань сталого розвитку, соціальної та екологічної відповідальності в систему стратегічного облікового мислення та управлінської освіти [5].

Серед вітчизняних науковців, які ґрунтовно досліджували проблематику стратегічного управлінського обліку, його архітектури та ролі в інформаційному забезпеченні управління підприємством, варто відзначити Р. Бруханського, який розглядає стратегічний управлінський облік як важливу проміжну ланку між обліковою системою підприємства та системою стратегічного менеджменту, що забезпечує трансформацію облікових даних у релевантну інформацію для прийняття стратегічних рішень [6]; Н. Єршову, яка акцентує увагу на стратегічному управлінському обліку як сфері знань і практичної діяльності, пов'язаній із формуванням та використанням інформації для потреб стратегічного управління [7]; А. Костякову, яка підкреслює його стратегічну спрямованість та орієнтацію на досягнення цілей підприємства шляхом формування внутрішньої й зовнішньої інформації, необхідної для обґрунтування стратегічних рішень [8]; Л. Крачок, яка зазначає, що в сучасних умовах стратегічний управлінський облік трансформується з технічної функції фіксації господарських операцій в інструмент стратегічного управління, здатний забезпечувати інформаційну підтримку довгострокового розвитку підприємства [9]. У контексті дослідження стратегічної облікової політики особливої уваги заслуговує позиція Я. Яреми, який зазначає, що «від вдало сформованої облікової політики, мети її формування значною мірою залежать ефективність управління

господарською діяльністю підприємства та стратегія його розвитку» [10, с. 236].

Узагальнення наукових підходів вітчизняних дослідників засвідчує поступове розширення розуміння обліку від інструменту фіксації та узагальнення господарських операцій до інформаційно-аналітичної системи стратегічного управління. Водночас недостатньо розкритим залишається питання стратегічної облікової політики як самостійного інструменту формування інформаційної архітектури управління підприємством, що визначає актуальність і наукову спрямованість цього дослідження.

Мета статті полягає в обґрунтуванні стратегічної облікової політики як інструменту формування інформаційної архітектури управління підприємством.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній системі управління підприємством облікова політика набуває значно ширшого змісту, ніж сукупність методів і процедур ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. В умовах стратегічного управління вона має розглядатися як інструмент формування інформаційної основи прийняття рішень, що забезпечує узгодження облікових даних, аналітичних процедур, управлінської звітності та стратегічних цілей підприємства.

У цьому контексті слушною є позиція В. Гринь, яка зазначає що одним із проявів бухгалтерського обліку є реалізація облікової політики стратегічного спрямування, яка «забезпечує реалізацію стратегічних планів та ініціатив підприємства, в результаті якої відбувається формування суб'єктивної (стратегічно-орієнтованої) облікової реальності» [11, с. 104].

На нашу думку, зазначене положення є важливим для розуміння того, що стратегічна облікова політика не обмежується технічним вибором методів обліку, а відображає управлінську логіку, стратегічні пріоритети, інформаційні потреби ключових стейкхолдерів та професійне бухгалтерське судження щодо способів представлення облікової інформації відповідно до цілей розвитку підприємства. Якщо в законодавчому полі облікова політика трактується як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності [12], то змістовне наповнення поняття «стратегічна облікова політика» доцільно пов'язувати з формуванням інформаційного простору, спрямованого на підтримку довгострокових управлінських рішень, реалізацію стратегії та оцінювання майбутніх наслідків діяльності підприємства.

У зв'язку з цим доцільним є порівняння традиційної та стратегічної облікової політики за ключовими ознаками, що дозволить чіткіше окреслити

змістовні відмінності між ними (табл. 1).

Відповідно за результатами порівняння, можна зробити висновок, що традиційна та стратегічна облікова політика мають спільну облікову природу, однак істотно відрізняються за своїм функціональним призначенням, інформаційною орієнтацією та роллю в системі управління підприємством. Традиційна облікова політика спрямована на нормативне впорядкування системи бухгалтерського обліку, достовірність фінансової звітності та ретроспективне відображення фактів господарської діяльності. Натомість стратегічна облікова політика виконує роль управлінсько-аналітичного механізму, спрямованого на формування інформаційної основи стратегічного планування, контролю, оцінювання ризиків і реалізації довгострокових цілей.

Особливого значення в межах стратегічної облікової політики набуває професійне бухгалтерське судження, оскільки воно впливає не лише на вибір допустимих методів обліку, а й на формування інформаційної моделі бізнесу, представлення стратегічних пріоритетів і оцінювання майбутніх наслідків управлінських рішень. Саме тому стратегічну облікову політику доцільно розглядати як один із ключових елементів інформаційної архітектури управління підприємством, що забезпечує інтеграцію облікових, аналітичних, управлінських і прогнозних даних у єдину систему підтримки стратегічного розвитку.

Таким чином, стратегічна облікова політика має системний характер і реалізується через сукупність взаємопов'язаних складових, що забезпечують формування, обробку, аналіз, контроль, інтерпретацію та комунікацію обліково-аналітичної інформації. Її методична складова визначає підходи до оцінки, визнання, групування та відображення об'єктів обліку, калькулювання собівартості, бюджетування, формування резервів і розподілу витрат. Організаційна складова забезпечує впорядкування процесів формування й руху інформації через визначення центрів відповідальності, розподіл повноважень та налагодження інформаційних зв'язків між підрозділами. Аналітична складова спрямована на трансформацію облікових даних у релевантну управлінську інформацію на основі фінансових і нефінансових показників, індикаторів ризику, показників результативності, стратегічних відхилень і прогнозних параметрів розвитку. Контрольна складова забезпечує моніторинг дотримання положень стратегічної облікової політики, оцінювання якості обліково-аналітичної інформації, контроль стратегічних відхилень і своєчасне коригування інформаційних потоків відповідно до управлінських потреб підприємства. Інформаційно-технологічна складова забезпечує цифрову

Таблиця 1

Порівняльна характеристика традиційної та стратегічної облікової політики

Характеристика	Традиційна облікова політика	Стратегічна облікова політика
Теоретична основа	Ґрунтується на розумінні бухгалтерського обліку як системи реєстрації, вимірювання, узагальнення та відображення фактів господарської діяльності.	Ґрунтується на розумінні бухгалтерського обліку як інформаційно-аналітичної системи стратегічного управління, що формує дані для прийняття довгострокових рішень.
Основна мета	Забезпечення достовірності, повноти, порівнянності та нормативної відповідності фінансової звітності.	Формування інформаційної основи для реалізації стратегії, управління ризиками та досягнення довгострокових цілей підприємства.
Функціональне призначення	Регламентує порядок ведення бухгалтерського обліку, вибір методів оцінки, визнання та відображення об'єктів обліку.	Визначає логіку побудови інформаційних потоків, аналітичних процедур, управлінської звітності та стратегічних показників.
Орієнтація інформації	Переважно ретроспективна: фіксація й узагальнення вже здійснених господарських операцій.	Поєднує ретроспективну, поточну та прогнозну інформацію, необхідну для стратегічного планування і контролю.
Користувачі інформації	Зовнішні та внутрішні користувачі фінансової звітності: власники, інвестори, контролюючі органи, кредитори, менеджмент.	Передусім власники, стратегічний менеджмент, керівники центрів відповідальності та інші суб'єкти, залучені до прийняття стратегічних рішень.
Роль професійного бухгалтерського судження	Використовується для вибору допустимих методів обліку в межах чинних стандартів і нормативних вимог.	Набуває стратегічного значення, оскільки впливає на формування інформаційної моделі бізнесу, оцінку майбутніх наслідків управлінських рішень і представлення стратегічних пріоритетів підприємства.
Характер інформаційних потоків	Інформаційні потоки переважно спрямовані на формування фінансової звітності та забезпечення облікової дисципліни.	Інформаційні потоки інтегрують дані в єдину інформаційну архітектуру управління.
Зв'язок зі стратегією	Опосередкований: забезпечує інформаційну базу для загальної оцінки фінансового стану.	Безпосередній: орієнтована на підтримку стратегічного планування, реалізацію стратегічних ініціатив і контроль досягнення стратегічних цілей.

Джерело: сформовано та доповнено автором на основі [11]

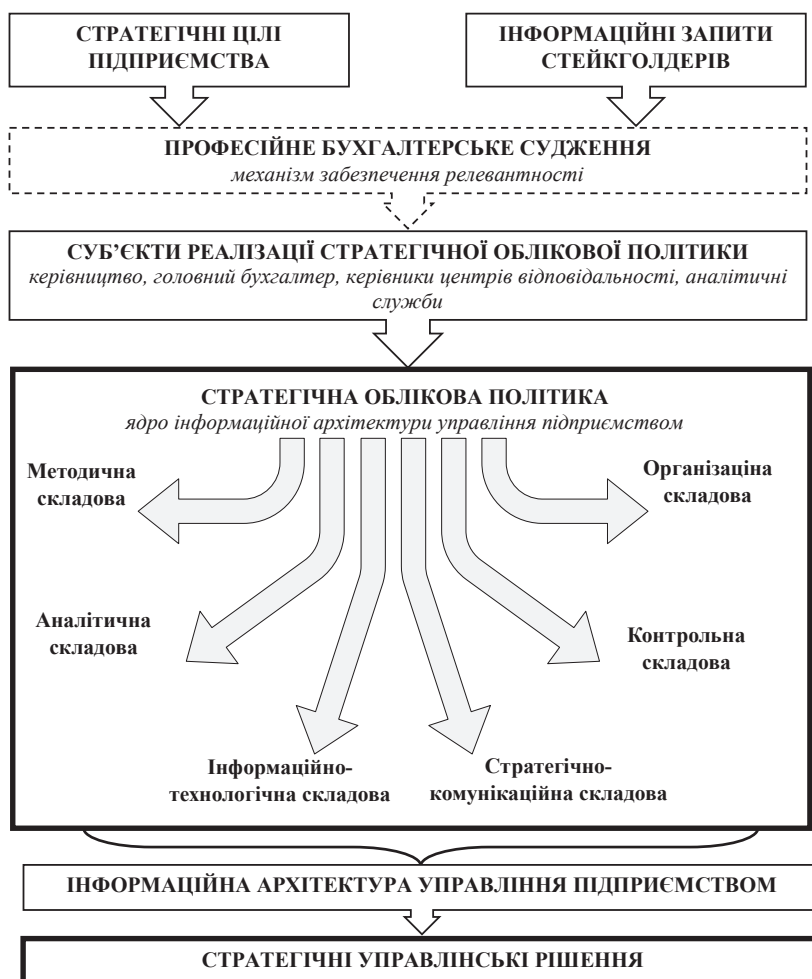
підтримку зазначених процесів через використання ERP-систем (*Enterprise Resource Planning – систем планування ресурсів підприємства*), баз даних, цифрових платформ, автоматизованої управлінської звітності та інструментів аналітичної обробки інформації. Стратегічно-комунікаційна складова орієнтована на формування і подання релевантної інформації керівництву, власникам, менеджерам, інвесторам, кредиторам та іншим стейкхолдерам. Структурну логіку стратегічної облікової політики як інструменту формування інформаційної архітектури управління підприємством наведено на рис. 1.

Наведена модель дає змогу простежити логіку переходу від стратегічних цілей підприємства та інформаційних запитів стейкхолдерів до формування інформаційної архітектури управління й підтримки стратегічних управлінських рішень. Її особливість полягає в тому, що професійне бухгалтерське судження розглядається як механізм забезпечення релевантності, через який здійснюється цільовий відбір, інтерпретація, контроль і представлення

обліково-аналітичної інформації. Завдяки цьому стратегічна облікова політика набуває ролі не лише внутрішнього регламенту, а й ядра інформаційної архітектури, що забезпечує узгодження стратегічних пріоритетів, інформаційних потоків, контрольних процедур, управлінських потреб і комунікації зі стейкхолдерами.

У зв'язку з цим, на нашу думку, постає необхідність удосконалення структури Наказу про облікову політику підприємства шляхом включення до нього положень, орієнтованих на стратегічне управління, професійне бухгалтерське судження, методичне, організаційне, аналітичне, контрольне, інформаційно-технологічне та стратегічно-комунікаційне забезпечення формування релевантної інформації для внутрішніх і зовнішніх користувачів (табл. 2).

Отже, удосконалення структури Наказу про стратегічну облікову політику підприємства створює організаційно-методичне підґрунтя для практичної реалізації стратегічного вектору облікової системи. У такому форматі Наказ перестане бути лише фор-

Рис. 1. Концептуальна модель стратегічної облікової політики в системі формування інформаційної архітектури управління підприємством

Джерело: побудовано автором

Таблиця 2

Орієнтовна структура Наказу про стратегічну облікову політику підприємства як інструменту формування інформаційної архітектури управління

Компонент стратегічної облікової політики	Ключові стратегічно-орієнтовані положення
Загальні положення	Визначення місії облікової системи як фундаменту інформаційної архітектури; закріплення балансу релевантності, достовірності, своєчасності та стратегічної корисності даних для прийняття управлінських рішень.
Стратегічні орієнтири облікової політики	Узгодження облікової політики зі стратегічними цілями підприємства, бізнес-моделлю, ключовими напрямками розвитку та інформаційними потребами управління.
Професійне бухгалтерське судження	Визначення порядку застосування професійного судження при виборі облікових методів, оцінці альтернатив, інтерпретації даних і представленні інформації у звітності.
Методичні положення облікової політики	Підходи до оцінки активів і зобов'язань, у тому числі стратегічно значущих ресурсів, обліку доходів, витрат, фінансових результатів, калькулювання, бюджетування, формування резервів, розподілу витрат і відображення операцій, що впливають на довгострокову вартість підприємства.
Організаційне забезпечення облікової політики	Визначення центрів відповідальності, розподіл повноважень, інформаційні зв'язки між підрозділами, порядок внутрішньої комунікації та відповідальність за формування обліково-аналітичної інформації.

Продовження таблиці 1

Аналітичне забезпечення стратегічного управління	Формування системи фінансових, нефінансових та ESG-орієнтованих показників, індикаторів ризику, результативності, стратегічних відхилень, ефективності використання ресурсів і прогностичних параметрів розвитку.
Контрольне забезпечення стратегічної облікової політики	Встановлення процедур моніторингу дотримання положень облікової політики, контролю якості обліково-аналітичної інформації, виявлення стратегічних відхилень, оцінювання ризиків викривлення даних і коригування інформаційних потоків відповідно до управлінських потреб.
Інформаційно-технологічне забезпечення	Використання ERP-систем, цифрових платформ, баз даних, автоматизованої управлінської звітності та інструментів аналітичної обробки інформації; встановлення рівнів доступу внутрішніх користувачів до обліково-аналітичних даних і регламентів інформаційної взаємодії із зовнішніми стейкхолдерами.
Стратегічно-комунікаційні положення	Затвердження форм та графіку подання стратегічної управлінської звітності власникам, менеджменту, інвесторам, кредиторам та іншим стейкхолдерам; стратегічне представлення інформації у фінансовій, управлінській, інтегрованої та нефінансовій звітності.
Моніторинг і перегляд облікової політики	Порядок оцінки ефективності облікової політики, її перегляду у разі зміни стратегії, бізнес-моделі, ризиків, законодавства або інформаційних потреб користувачів.

Джерело: розроблено автором

мальним внутрішнім документом, що фіксує допустимі методи обліку, і набуває значення інструменту налаштування обліково-аналітичної системи на формування, контроль, інтерпретацію та комунікацію інформації, необхідної для стратегічного планування, оцінювання ризиків, реалізації стратегічних ініціатив і підтримки довгострокових управлінських рішень.

Висновки. Таким чином, у процесі дослідження обґрунтовано доцільність розширення змісту облікової політики підприємства в контексті стратегічного управління та формування інформаційної архітектури управління. Це зумовлює необхідність переосмислення облікової політики як інструменту стратегічного інформаційного забезпечення, що в сучасних умовах не може обмежуватися лише регламентацією методів ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, а має бути спрямований на формування стратегічно релевантної інформації для планування, контролю, оцінювання ризиків і прийняття довгострокових управлінських рішень.

Проведений порівняльний аналіз засвідчив, що традиційна та стратегічна облікова політика мають спільну облікову природу, однак відрізняються за метою, функціональним призначенням, інформаційною орієнтацією, роллю бухгалтерського судження та зв'язком зі стратегією підприємства. Це дало змогу визначити стратегічну облікову політику як сформовану на основі професійного бухгалтерського судження систему методичних, організаційних, аналітичних, контрольних, інформаційно-технологічних і стратегічно-комунікаційних рішень, яка виконує роль ядра інформаційної архітектури управління підприємством.

Запропонована модель стратегічної облікової політики відображає логіку її формування під

впливом стратегічних цілей підприємства, інформаційних запитів стейкхолдерів і суб'єктів реалізації. Її особливістю є розгляд професійного бухгалтерського судження як механізму забезпечення релевантності обліково-аналітичної інформації, що забезпечує цільовий відбір, контроль, інтерпретацію та представлення обліково-аналітичної інформації відповідно до стратегічних пріоритетів підприємства.

Практичним результатом дослідження є обґрунтування необхідності удосконалення структури Наказу про стратегічну облікову політику підприємства. Такий Наказ доцільно розглядати не лише як формальний внутрішній регламент, а як інструмент налаштування обліково-аналітичної системи на формування стратегічно важливих показників, контроль якості інформаційних потоків, аналітичне забезпечення управління, цифрову підтримку облікових процесів і комунікацію з ключовими користувачами інформації.

Опираючись на результати дослідження, на нашу думку, доцільно запропонувати такі напрями удосконалення облікової політики підприємства в контексті стратегічного управління:

- розширення змісту Наказу про облікову політику положеннями стратегічного, аналітичного, контрольного, інформаційно-технологічного та комунікаційного характеру;

- формування системи фінансових, нефінансових і прогностичних показників, орієнтованих на оцінювання стратегічних відхилень, ризиків і результативності діяльності підприємства;

- визначення процедур контролю якості обліково-аналітичної інформації та перегляду облікової політики у разі зміни стратегії, бізнес-моделі, ризиків або інформаційних потреб користувачів;

– посилення ролі інформаційно-технологічного забезпечення через використання ERP-систем, цифрових платформ, автоматизованої управлінської звітності та аналітичних інструментів.

На нашу думку, запровадження стратегічної облікової політики у запропонованому форматі сприятиме підвищенню якості інформаційного забезпечення управління, посиленню зв'язку між обліковою системою та стратегічними цілями підприємства, своєчасному виявленню ризиків і стратегічних від-

хилень, а також формуванню цілісної інформаційної архітектури, орієнтованої на підтримку довгострокового розвитку.

Перспективами подальших наукових досліджень є розроблення методичного інструментарію оцінювання ефективності стратегічної облікової політики та формування системи показників її результативності з урахуванням цифровізації, ESG-вимог, ризик-орієнтованого управління та потреб інтегрованої звітності.

Список літератури:

1. Simmonds K. Strategic Management Accounting. *Management Accounting*. 1981. Vol. 59 (9). P. 26–29.
2. Bromwich M. The case for strategic management accounting: The role of accounting information for strategy in competitive markets. *Accounting, Organizations and Society*. 1990. Vol. 15, no. 1-2. P. 27–46. DOI: [https://doi.org/10.1016/0361-3682\(90\)90011-i](https://doi.org/10.1016/0361-3682(90)90011-i)
3. Alsharari N. M. The interplay of strategic management accounting, business strategy and organizational change: as influenced by a configurational theory. *Journal of Accounting & Organizational Change*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.1108/jaoc-09-2021-0130>
4. Namazi M., Rezaei G. Modelling the role of strategic planning, strategic management accounting information system, and psychological factors on the budgetary slack. *Accounting Forum*. 2023. P. 1–28. DOI: <https://doi.org/10.1080/01559982.2022.2163040>
5. Alawattage C., Wickramasinghe D. Teaching strategic management accounting with sustainability. *Accounting Education*. 2024. P. 1–33. DOI: <https://doi.org/10.1080/09639284.2024.2404923>
6. Бруханський Р.Ф. Поняття стратегічного управлінського обліку. *Інноваційна економіка*. 2014. № 4. С. 310–313.
7. Єршова Н.Ю. Концептуальні основи стратегічного управлінського обліку. *Проблеми економіки*. 2017. № 1. С. 195–202.
8. Костякова А.А. Стратегічний управлінський облік: сутність та поняття. *Причорноморські економічні студії*. 2019. Вип. 39(2). С. 99–102.
9. Крачок Л. І. Трансформація стратегічного управлінського обліку в умовах цифровізації економіки. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2026. № 1 (119). DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2026-1-12>
10. Ярема Я. Стратегічний облік у системі управління підприємством. *Причорноморські економічні студії*. 2022. № 74. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.74-35>
11. Гринь В. Стратегічна облікова політика підприємства: сутність та напрями реалізації. *Проблеми системного підходу в економіці: збірник наукових праць*. Київ: НАУ, 2020. Т. Ч. 1. № 6 (80). С. 101-108.
12. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV : станом на 1 квіт. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>
13. Гринь В. Стратегічне коригування політики звітування підприємства. *Облік і фінанси*. 2021. № 1. С. 5–11.

References:

1. Simmonds K. (1981). Strategic Management Accounting. *Management Accounting*, vol. 59, no. 9, pp. 26–29.
2. Bromwich M. (1990). The case for strategic management accounting: The role of accounting information for strategy in competitive markets. *Accounting, Organizations and Society*, vol. 15, no. 1–2, pp. 27–46.
3. Alsharari N.M. (2023). The interplay of strategic management accounting, business strategy and organizational change: as influenced by a configurational theory. *Journal of Accounting & Organizational Change*. DOI: <https://doi.org/10.1108/jaoc-09-2021-0130>
4. Namazi M., Rezaei G. (2023). Modelling the role of strategic planning, strategic management accounting information system, and psychological factors on the budgetary slack. *Accounting Forum*, pp. 1–28. DOI: <https://doi.org/10.1080/01559982.2022.2163040>
5. Alawattage C., Wickramasinghe D. (2024). Teaching strategic management accounting with sustainability. *Accounting Education*, pp. 1–33. DOI: <https://doi.org/10.1080/09639284.2024.2404923>
6. Brukhanskiy R. (2014). Poniattia stratehichnoho upravlinskoho obliku [The concept of strategic management accounting]. *Innovatsiina ekonomika*, no. 4, pp. 310–313.
7. Yerushova N.Yu. (2017). Kontseptualni osnovy stratehichnoho upravlinskoho obliku [Conceptual foundations of strategic management accounting]. *Problemy ekonomiky*, no. 1, pp. 195–202.
8. Kostyakova A. (2019). Stratehichniy upravlinskyi oblik: sutnist ta poniattia [Strategic management accounting: essence and concept]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, iss. 39(2), pp. 99–102.

9. Krachok L. (2026). Transformatsiia stratehichnoho upravlinskoho obliku v umovakh tsyfrovizatsii ekonomiky [Transformation of strategic management accounting in the context of digitalization of the economy]. *Naukovyi visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli*, no. 1(119). DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2026-1-12>

10. Yarema Ya. (2022). Stratehichni oblik u systemi upravlinnia pidpriemstvom [Strategic accounting in the enterprise management system]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, no. 74. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.74-35>

11. Hryn V. (2020). Stratehichna oblikova polityka pidpriemstva: sutnist ta napriamy realizatsii [Strategic accounting policy of an enterprise: essence and directions of implementation]. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi: zbirnyk naukovykh prats*, vol. 1, no. 6(80), pp. 101–108.

12. Pro bukhhaltenskyi oblik ta finansovu zvitnist v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 16.07.1999 No. 996-XIV: stanom na 1 kvitnia 2026 r. [On Accounting and Financial Reporting in Ukraine: Law of Ukraine dated July 16, 1999 No. 996-XIV: as of April 1, 2026]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>

13. Hryn V. (2021). Stratehichne koryhuvannia polityky zvituvannia pidpriemstva [Strategic adjustment of enterprise reporting policy]. *Oblik i finansy*, no. 1, pp. 5–11.

Дата надходження статті: 15.04.2026

Дата прийняття статті: 20.05.2026

Дата публікації статті: 26.06.2026